

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2:50 frt. Negyedévre 1:25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

Szopjuk a czukrot.

— A vidéki városok emelése. —

Nagy örömmel olvastam azt az igazán szép és megható beszédet, melyet *Wlassics* Gyula kultuszminiszter a miskolci kultúregyletnek nála tisztelgő elnökségéhez intézett. Hogyne olvastam volna nagy örömmel, mikor a miniszter azt jelentette ki, hogy a vidéki városok kulturális fejlesztését elsősorú feladatának tekinti.

Nem kicsinylem, sőt elismerem az értékét annak a néhány képnek, melyet a miniszter a mi leendő képgyűjteményünknek ajándékozott. Teljesen méltánylom azt a nemes buzgóságot, melylyel a miniszter a mi kulturtörékvéseinket támogatni szives volt. Az a hat darab szép és értékes kép bizonyára megérdemelte, hogy városunkból hatan két-három kép árát megközelítő költség mellett Budapestre ránduljanak s a miniszter színe előtt köszönetüknek és hálájuknak kifejezést adjanak. Miskolcz városa annál a hat darab képnél egyebet ugy sem kapott még soha a magyar királyi kormánytól; pedig hát minden képviselő választás alkalmával hűségesen felliferálja a kormánynak a maga két darab mamelukját. Most tehát végtére a két darab mamelukért kaptunk hat darab képet. Ez is valami.

Különben *Wlassics* miniszter ellen nekünk miskolcziaknak még a legkevesebb panaszunk lehet. A mi a kulturát és közoktatásügyet illeti, az nálunk a kormány részéről elegendő támogatásban részesül. Hanem hát a kulturának és a művészetnek ilyen szép támogatását látva, az a szegény éhező gyermek jut eszembe, a kinek az anyja kenyér helyett czukrot adott. Hiába mondta az a szegény gyermek: „Anyám! Rongyos vagyok, éhezem!” Az anyja nem adott neki se ruhát, se kenyeret, hanem a szájába nyomott egy darab czukrot.

Ilyen rongyos és éhező gyermekek a vidéki városok mind. Nincs a föld kerekén nép, a mely nagyobb és súlyosabb teher alatt nyögne, mint a magyar vidéki városok polgársága. — Annyi tömérdek ezimen nem fizetnek adót sehol az ég alatt, mint a magyar vidéki városokban. És ha ezért a tömérdek adóért kellő ellenszolgáltatásban részesülne, még csak hagyján volna a dolog; de hát a vidéki város polgára sohasem tudja, hogy miért fizet?! Miskolcz város lakossága például 500,000 ko-

rona egyenes államadót fizet évenként. Mit kap ezért a rengeteg összegért az államtól? Semmit. Az államnak ezért az összegért kötelessége volna a polgárok élete és vagyona fölött őrködni. Teszi-e ezt a kötelességét az állam? Nem. Miskolcz város, hogy lakosainak élete és vagyona védve legyen, saját maga tart fenn nagy költséggel rendőrséget. Azért a rengeteg pénzért az is kötelessége volna az államnak, hogy a népoktatást, katonai és gyámhatósági ügyeket ellássa. Ezt a kötelességét sem teljesíti az állam, hanem Miskolcz városa maga tart fenn erre óriási pénzen nagy hivatalos apparátust. Szóval az állam válláról minden terhet levesz és a maga vállára rak a város. De hát akkor miért fizeti azt az 500,000 koronát az államnak? No, ne zúgolódjunk, kapunk érte olykor-olykor egy pár képet! . . . És a mi a dologban a legérdekesebb, az, hogy annak az 500,000 korona állami adónak beszédését esz-közli hivatalnok-sereget is a város fizeti.

Az államnál egy mákszemnyivel sem jobb maga a város. Ez is minden kigondolható adóval és teherrel megnehezíti a polgárság megélhetését. Olyan sokféle adót fizet egy vidéki város lakossága, a milyeneket a jó falusi népek hirtől sem ismernek. A jó falusi nép nem tudja, mi az a házbér-adó, a mi előbb-utóbb megöli és tönkreteszi a vidéki városokat; azt sem tudja, mi fán terem az utcatisztítási és szeméthordási adó. Ezt mi városi lakosok mindnyájan fizetjük; daczára annak, hogy se az utcákat nem tisztítják és nem locsolják rendesen, se a házi szemetet nem hordják ki. A jó falusi nép, ha hust eszik, bort vagy pálinkát iszik, megfizeti az államnak a rendes fogyasztási adót; de nekünk, városi lakosoknak be-tévő falataink után nemcsak az államnak, hanem ezen felül még a városnak is külön pótfogyasztási adót fizetünk. Eze-ken kívül fizetünk adót a szóda- és ásványvizek után és a jó ég tudná még mi után, a mikről a falusi népnek fogalma sincs.

Az állam és a városon kívül még a vármegye is huz bennünket. Miskolcz város utadó ezimén 56,000 koronát fizet a vármegye pénztárába, a mely összegből csak 10,000 koronát kap vissza saját utjainak fenntartására. Pedig de ráférne erre a sáros városra, ha a vármegye javára visszatartott 46 ezer koronát is fölhasználhatná.

Igazán elmondhatjuk, hogy a szegény vidéki városokat még az ág is huzza. Nem csoda tehát, ha a lakosság folytonosan szegényedik, rongyosodik, ipar és kereskedelem pang. Az önálló iparosok vasuthoz és gyárhoz munkásoknak, napszamosoknak mennek, a kereskedők pusztulnak és egymásután zárják be üzleteiket. És ilyen körülmények között volt lelke a város képviselőtestületének, hogy a költségvetés kiadási teteleit a jövő évre 662,000 koronáról 892,000 koronára fölemelje, tehát egyszerre 229,000 azaz kétszázhuszonkilenczezer korona új terhet rakjon az adófizető nép vállaira.

Mindezeket tudva és érezve, legyen most már a végkép kikeresedett népnek kedve művészi képeket bámulni. Megköszönjük a miniszter ur jóindulatát, de kénytelenek vagyunk kimondani, hogy a vidéki városok emeléséhez, fejlesztéséhez nem elegendők a művészi képek. Igen szépen fejtegette ugyan *Hock* János, hogy a művészi alkotások szemlélete az eszményi világba ragad bennünket s a vad szocialista szívet is megszelidíti, de ez csak akkor lehet igaz, ha annak a szocialista szemlézőnek nem korog a gyomra. Tessék elhinni, a kinek a gyomra korog, az nem bír fölemelkedni a művészi alkotások magaslatára és nem képes azoknak szépségeiben gyönyörködni.

A vidéki városok emelése és fejlesztése csak akkor lesz elérhető, ha az állam a maga kötelességeit és terheit leveszi a városok vállairól, ha közhasznú intézmények, gyárak létesítésével elősegíti a lakosok megélhetését.

Ha a kormány politikája ilyen irányban megváltozik, akkor igenis lehet életerős réteget teremteni a vidéki városokban a képzőművészet remekei számára, de addig nem.

Eddig az volt a kormány politikája, hogy az elbirhatatlan adókért a végrehajtó kivette a nép szájából az utolsó falatot. Nem elvenni, hanem kenyeret kell adni a népnek. A míg a nép rongyos és éhes, addig nem tud gyönyörködni a művészet szépségeiben, addig hiába hintik reája a tudomány és művelődés áldásait. A míg a vidéki városok polgárainak nincs meg a mindennapi kenyerere, addig bizony savanyu ábrázattal szopogatja a neki dobott czukrot. (—t.)

A tisztviselők karácsonyfája. Miskolc város kisebb javadalmazású tisztviselői szép reményekkel néznek a holnapi közgyűlés elé, mely meghozza nekik a fizetésjavítás karácsonyfáját. Reményük teljesen jogosult. Mert azok a szegény tisztviselők, a kik a város szolgálatában a megélhetés nehéz gondjaival küzdenek, méltán és jogosan elvárhatják, hogy a város akkor, a midőn 251,000 koronával nagyobb bevételhez jut, ő reájuk is gondoljon. A város bevétele ebben a most folyó 1899-ik évben csak 459 ezer korona volt, a jövő 1900-ik évben pedig 710,000 korona lesz. Nem keressük most, hogy ez a nagy bevételi többlet honnan kerül elő, elég az hozzá, hogy — ha a nép lelketlen megsarczolása útján kerül is elő — de előkerül. Ebből a kétszázötvenegy ezer koronából, melyhez a város oly nagy hitelenséggel hozzá jut, okvetlenül részesíteni kell azokat a tisztviselőket, a kik csekély fizetésükből nem élnek, csak tengődnek.

Igy gondolkozott a város képviselő-testülete is, midőn legközelebb tartott közgyűlésében megbizta a pénzügyi szakbizottságot, hogy a tisztviselők fizetésének javítása iránt javaslatot tegyen.

Mit tett a pénzügyi szakbizottság?

Bizony-bizony nagyon szegényes karácsonyfát állított a tisztviselők számára. Kiválasztott a tisztviselők közül néhányat s azoknak fizetését 50—50 frttal, szebben mondva 100 koronával fölemelni javasolja. Hát a többi szintén nyomorgó tisztviselő hová forduljon, hogy megélhessen? Ezekre a pénzügyi szakbizottság nem is gondolt.

Az a javaslat tehát, melyet a pénzügyi bizottság a holnapi közgyűlés elé terjeszt, meg nem állhat. Ilyen szűkkebliséggel, mondhatni: lelketlenséggel nem szabad egy buzgó és kötelességének é ő tisztviselői kar létkérdése fölött átgázolni. Micsoda méltányosság és igazság van abban, hogy csak úgy blindben kiválasztunk néhány tisztviselőt,

annak a szemét morzsával, koldusalamiznával kiszurjuk, a többi pedig nézze a napot? Ez uraim, nem méltányosság, nem igazság. Egyik tisztviselő épen olyan nehezen él, mint a másik ebben a drága városban. Az igazság tehát az, hogy ha az egyiknek föl-emeljük, akkor emeljük föl a másiknak is. Azt a megkülönböztetést, hogy az egyik tisztviselő szorgalmas és kötelességtudó, mértékadónak fölállítani nem szabad, az megalázó és sértő az egész tisztikarra nézve. A tisztviselői kar minden tagjának szorgalmasnak és kötelességtudónak kell lennie, a ki nem az, az nem érdemes arra, hogy kartársai között helyet foglaljon. Egyetlenegy érv lehet csak a megkülönböztetésre: *az a szolgálati éveik száma.* A ki a város szolgálatában hosszú időn át becsületesen működött, az megérdemli, hogy több fizetése legyen, mint annak, a ki csak most lépett a szolgálatba. A pénzügyi bizottság javaslatából ez az érv nem tűnik ki, mert olyan tisztviselők fizetésének emelését javasolja, a kik még nem nagyon régen szolgálnak.

Az a hit és remény táplál bennünket, hogy a közgyűlés mellőzni fogja a pénzügyi bizottság javaslatát és ki fogja mondani, hogy azok a tisztviselők a kiknek fizetése 1000 forinton alul van, egyenként 100—100 forint fizetés javításban részesülnek. Ha a magas kormány és városi közgyűlés jóvoltából nekünk adófizető polgároknak egyszerre *kétszázötvenegy ezer* koronával többet kell a jövő esztendőben kiadnunk, mint ebben az évben; akkor abból a kétszázötvenegy ezer koronából juhat 9000 azaz kilenczezer korona a szegény tisztviselőknek is. Ebből a kilenczezer koronából bőven kijut a 200 korona azoknak a tisztviselőknek, a kik a város szolgálatában a megélhetés nehéz gondjaival küzdenek.

Ez az igazság!

(-t).

Mit csináljunk a télen?

Rövidülnek a napok, hosszabbodnak az éjlek, itt van az egyhangu szürke tél.

Eszébe ötlük az embernek ilyenkor, hogy: mit csináljunk a télen? mert úgy vagyunk a téllal, mintha az üres, értéktelen évszak volna, a melyen csak a kemence körül való ásitozásból jut ki s már reggel a felől panaszkodik az ember, hogy milyen üres és hosszú is ez a nap.

Aztán megint az forog az ember eszében, hogy mihez kellene fogni?

Jó, hogy az embernek olyan a természete, hogy bántja az unalom, mert ez ugyszólván kényszeríti, hogy: eredj már, csinálj valamit, hiszen a rozsda az inadba esik!

De hát az embernek nem mindig sikerül dolgot találni. Mihez fogjon az egyszerű földmives ember! Hopp, — meg van mégis — no, fogjunk hozzá és kössünk vesszőkást.

Aztán neki fognak, — megtanulják a suhanczok is. Sorba jönnek a fabordókosár, szekérfas, gyümölcszárító. Már mindenképp van elég s még csak pár hét telt el a téltől, még jó, hogy itt vannak a fonókák.

Aztán valami más dologhoz kellene fogni.

Milyen jó volna, ha az ember finomabb vesszőhöz juthatna, abból lehetne valami apró csecsebecsét, virágkosarat, mi egymást csinálni, a milyenket városi helyen lát az ember.

Csak nézze meg az ember, mikor egy uri asszony ilyen csecsebecségeket vásárol a boltban. Holmi legyezőt, névjegyartó kosárkát, függő virágkosarat, faldiszt vagy ablakba való holmit és két-három forintot, de még öt forintot is kifizet. Ez a sok pénz mind külföldre vándorol, mert ott foglalkoznak ilyen dolgok készítésével. Az ember elgondolkozik, milyen élelmes is az a külföldi nép. Magyarországról egynehány millió vándorol ki olyan apróságokért, a miket bizony itthon is meg lehetne csinálni. Az uri házak szobái, a falak, a szegletek tele vannak értékes csecsebecsével. Mind a külföldről jön ez. Mennyi pénz megy azért ki édes hazánkból.

De hát miért nem csináljatok eféléket a magyar ember? A nemzetgazdászok azt mondják: azért nem csinál ilyenfélét a magyar ember, mert nincs hozzá műveltsége. Hát a német, a bajor, cseh vagy svájci néppel születik az ehhez való műveltség? Biz az nem születik vele!

— Mi az Béla, hát meg sem ismer? — szólalt meg most egy hang előtte.

A férfi megrendült, zavartan valami köszönő felét rebegett s tétova tekintettel bámult az előtte álló lányra.

— Nos, nem tud szólni, annyira rajta felejtette valamelyik lányon a szemét? Jöj-jön, kíséren haza, hisz már vagy három éve nem látott.

S karját a férfiéba fűzve, ott haladtak egymás mellett, a nyüzsgő nép között, a komor mogorva arcú fiatal ember egy bájos fitos orru lánykával, kinek fehér ruhája izléssel simult karcsu természetéhez.

— Hát maga Pesten van? Mért nem írta meg? Vagy talán el is felejtette Mariskát, hogy annyira felvitte dolgát az Isten. No hallja, igazán nem hittem volna, hogy fel ne keressen. Hol volt? Mióta van Pesten? Micsoda most? Jogász, vagy tanárjelölt? Emlékszik-e még, mikor mint gymnazista mennyit táncolt velem a majálison? Azóta se láttam.

E közben pár utcán áthaladva, felérték a leány lakására.

— Jöjjön be — folytatá a lány, szóhoz sem engedve jutni a férfit — a mama még nem látta, pedig de sokszor kérdezősködött maga után.

Bementek a konyhán keresztül az egy-

TÁRCZA.

Nem tudom én . . .

*Nem tudom én, nem tudom, de
Tetszik az ős énekem,
Halvány, sápadt, hervadt színét
Végtelenül szeretem.*

*Szép a tavasz kellemével,
Halk zenéje andalít,
Langy fuvalma s szelid fénye
Szívet s lelket felvidít.*

*Szép a nyár is, ha a rónán
Arany kalász rengedez
S a táj felett a délibáb
Csalfa képe lengedez.*

*Mégis, mégis, nem tudom, de
Sokkal szebb az ős nekem,
Borus képét, sötét árnyát
Sokkal jobban szeretem.*

*Egy tilkos vágy száll meg olykor,
Ősz fuvalma hogy ha leng:
Földi kintől szabadulva
Jobb lesz, jobb majd odalent!*

Gyarmathy József.

Reminiszcenciák.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —

Írta: *Alkibiades.*

VI. Küzdelem.

Szürke, kissé viseltes kalapját kezébe véve, végig simította homlokát, nekidőlt a rácskerítésnek, mely a villa kertjét körülfogta. Az Andrassy uton vigan robogtak végig a fogatok, az őszi napsugár csillogva tört meg a sarki rendőr kardján. Nézte a nyüzsgő tömeget, egy-egy mellette elmenő asszony ruhájából kiáradó illat megcsapta s ő kéjelegve szivta azt magába, mintha karjai közt tartaná azon nőt, egyetlen öleléssel akarná kiszorítani belőle az élő lelket. Dühöngeni, ölni szeretett volna, várta, hogy a járó-kelek közül valaki meglökje, vagy a lábára hágjon, hogy ürügye legyen beleköttni. Elkekeredésében szeretett volna megbirkózni az egész világgal, titani erőt érzett karjaiban, hogy halomra ö'dösse az embereket s végül ő a holt piramison állva dörögje fülébe az utolsó: „Nem adatok kenyeret, éhezni hagyatok, pedig volt erőm, akartam dolgozni, — de nem adtatok munkát.“ Homlokán kiduzzadtak az erek, keze görcsösen ökölre szorult, szemével merően bámult végig a Andrassy-uton, mintha várná, mikor lesz már vége a népvándorlásnak, mikor fog ez a nagy utca kitisztulni.

A házi ipar lelkes védői és terjesztői nagyon jól tudják, hogy a magyar földműves, ha nem is tud diszes mintákat rajzolni, de könnyen ügyeskedik, — könnyen megtanul bizonyos formákat készíteni s találmányossága is van, hogy önmagától is csináljon valamit.

A tiz krajczáros vesszőkas készítésével is lehet keresni, ha mindjárt nem sokat is, de ha valaki finomabb dolgokat készít, azt már jobban megfizetik. Persze a finomabb és izlősebb tárgyak készítéséhez egy kis gyakorlás és egy kis tanulás kell, a mi aztán meghozza az izlést és ügyességet.

Mi azt javasoljuk mindenkinek, a ki háziiparral foglalkozik, hogy e mellett olvasson könyveket, próbálgasson rajzokat utánozni, mert így fejlődik az ember izlése s olyan czikkeket, a melyeket jól megfizetnek, csak izléssel bíró ember tud készíteni.

Tehát olvassassunk, tanulassunk, műveljük magunkat, fejlesszük izlésünket. Ez nemcsak örömet okoz az embernek, hanem valóságos jövedelmezni is fog, ha valamely babramunkánál műveltségünket értékesíteni akarjuk.

Hanem van a magyar embernek egy nagy hibája, és ez az, hogy ha valamit megtanult, ha már valami ügyes dolgot tud csinálni, azt hiszi, hogy abból az egy kis dologból mindjárt meg is kell gazdagodni. Nem így verik a cigányt, atyámfia. Amire egy kis fáradságot fordítottál, attól már ne várj mindent, hanem elégedj meg az után a kis ügyesség, kis munka után egy kis haszonnal, s igekezz többoldalú ügyességre szert tenni, ez aztán több oldalról jövedelmez. Egy kis kézimunkából nem vesz mindjárt fertály földet az ember, hanem vehet egy kis hasznót s aztán sok kicsi sokra gyűlhet, ha másféle ügyességet is szerez az ember.

Mit csináljunk hát a télen?

Ha még nem tudunk semmiféle háziipart, hát: csináljunk. Aztán tanuljunk a könyvekből is. Ott van már mindenütt a községi népkönyvtár; ha nincs nálunk még: sürgessük a jegyzőt, papot, tanítót, hogy csináljanak. Mi pedig használjuk a könyvtár jó könyveit, olvassassunk, műveljük magunkat. Eljön aztán a gazdasági egyesület is hozzánk felolvasásaival, hallgassuk meg a jóakaratu beszédet s tanuljunk belőle.

Szóval a tél nagyon alkalmas arra, hogy tanuljunk, műveltséget szerezzünk és jövő télen mindennek hasznát is vegyük.

szobás lakásba, hol a szerény, egyszerű bu torok daczára is tisztaság és rend uralkodott. Az ablak mellett himzűasztal, rajta a megkezdett munkával. Egy éltesebb nő, arczán az elmúlt szépség nyomaival, ép az asztalt terítette, mikor a bejövők megglátta.

— Isten hozta Béla, csak hogy egyszer felkeresett bennünket is. Hisz már több, mint két éve hogy Pesten van, mért nem jött el. De sokszor vártuk, hogy betoppan, de sokszor emlegettük Mariskával.

Végre megszólalt a férfi. S ajkairól csak úgy dőlt a szó, kiöntve egy élet keserűségeit, kiöntve két év óta visszafojtott érzelmeit; az ablakon besugárzó napsugár mintegy glóriát vont feje körül s az előtte ülő nők lélegzetüket visszafojtva hallgatták.

— Igenis, nem jöttem el, Borcsa néni, habár két év óta vagyok Pesten, mert nem akartam, hogy megtudják nyomorúságom, hallgassák panaszaim. Azt mondtam Mariskának, hogy mint csak kész ember jövök hozzá s szavamot meg akartam tartani. Azt hitte ő, hogy én az érettségi bizonyítványomat értem, a mivel feljöttem Pestre, telve ambícióval, reménnyel s azt hittem, most enyém a világ. Végezni akartam mielőbb, hogy nyugodalmas, boldog életet biztosítsak szüleimnek s beiratkoztam tanárjelöltnek. Mily kinnal tudtam megszerezni a feljövete-

Városi és megyei ügyek.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselőtestülete folyó hó 7-én d. u. 3 órakor közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Jelentés a halottkémi állás betöltéséről. — 2. A legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállítása iránti intézkedés. — 3. Alispáni határozat Berner Antal alkapitány fegyelmi ügyében. — 4. Alispáni átirat a Nyék—M.—Csáthi vasut érdekében. — 5. A pénzügyi bizottság jelentése a városi alkalmazottak fizetése javítása ügyében. — 6. A fogyasztási adók és városi illetékek kezelésére vonatkozó szabályrendelet módosítása.

— **Vármegyei közgyűlés.** Borsodvármegye törvényhatósági bizottsága f. évi december hó 11-én, hétfőn délelőtt báró Vay Elemér főispán elnöklete alatt évnegyedes rendes közgyűlést tart.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága f. évi december hó 9-én d. e. 9 órakor Miskolczon, a vármegye székháza tanácstermében rendes havi ülést fog tartani.

— **Betöltött körjegyzői állás.** A lemondás folytán megüresedett ujhutai körjegyzői állásra a napokban tartott választó közgyűlésen *Mattanovich* József helyettes körjegyző választatott meg.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Naponta előadás a színházban.

December hó 7-én: Városi rendes közgyűlés délután 3 órakor a városi házában.

December hó 9-én: Közigazgatási bizottsági ülés délelőtt 9 órakor a vármegyei házában.

December hó 11-én: Vármegyei évnegyedes rendes közgyűlés a megyeházán. — A miskolci kereskedelmi és iparkamara saját helyiségeiben ülést tart.

December hó 16-án: A róm. kath. nőegylet karácsonyfa-ünnepélye a megyeháza nagytermében. — A miskolci terménycsarnok háziestélye saját helyiségeiben.

Január hó 6-án: A borsodmegyei ev. ref. női álleregylet jótékonycélu táncszünet.

Január hó 9-én: Az izr. nőegylet táncszünet.

Január hó 13-án: A miskolci róm. kath. nőegylet bálja.

s beiratási költséget — egyetlen tenenünket adták el szüleim értem. Feljöttem és elkezdtem dolgozni. Dolgoztam s tanultam, keresményem felét félreraktam, ettem ebédre egy darab kenyeret, égette lelkem annak a tehénnek az ára. Egy év alatt megvolt, hazautaztam, titkon vettem egy tehenet s beállítottam az üres, pusztá ólba. Nem adom azon könnyeket a világ minden gyöngyéért, nem az üdvösségemért, a mi édes anyám szemében csillogott, a mikor megtuata, hogy miénk a tehén. Majd felvették Juliskával a házat. Ezután jobban éltem. Szűk keresményem magamra fordíthattam teljesen, több időt szentelhettem tanulásomnak. Keztem érezni a boldogságnak előízét, mikor meghalt apám s anyám egyedül maradtam hugommal. Oda volt a főntartó kéz, nekem kellett róluk gondoskodnom . . .

Az anyának köny csillogott a szemében, a leány keze pedig az ifju kalapját fogta, melyen a szallagot egy fekete fátyol takarta el. Akaratlanul vont a ajkához s megcsókolta a fátyolt, ha ugyan annak lehet nevezni azon lehelletet, melylyel érintette, nehogy a férfi szeme odatévedjen.

— Igen, azóta küzdök s nyomorgok. Nem panaszkodtam volna a száraz kenyérért, csak hogy ők szükségét ne szenvedjenek. Nekik küldtem keresetemet majd mind s én

— **Személyi hír.** *Zelenka* Pál ág. hitv. ev. püspök a mai napon Uj-Tátrafüredre utazott, hogy jelen lehessen dr. *Szontagh* Miklós volt egyházmegyei felügyelő temetésén.

— **Katonai hír.** *Géczy* Iván honvéd főhadnagy a nagyszabeni 23-ik honvéd gyalogezredtől városunkba helyeztetett át a 10-ik honvéd gyalogezred első zászlóaljához.

— **A miskolci esküdt bíróság** elnökéül a kassai kir. ítélőtábla elnöke *Ortvay* Miksa kir. törvényszéki elnököt, helyetteséül *Póts* Endre kir. törv. bírót jelölte ki.

— **Főigazgatói látogatás.** Dr. *Schack* Béla, a kereskedelmi iskolák főigazgatója, a legközelebbi napokban városunkba érkezik, hogy megvizsgálja a miskolci kereskedelmi iskola tanulmányi állapotát.

— **Eljegyzés.** *Bodnár* Imre helybeli fiatal fűszerkereskedő hétfőn tartotta eljegyzési ünnepélyét *Beck* Lujza urhölgygel.

— **Fényes esküvő.** *Palotai* Armand m. kir. honvédfőhadnagy Nagyváradról tegnap délután vezette oltárhoz *Friedmann* Margitka urhölgyet, özv. *Friedman* Zsigmondné urnó leányát. A templom hajója teljesen megtelt díszes közönséggel. A fiatal párhoz dr. *Spira* Salamon hitszónok intézett szép beszédet.

— **Szegény gyermekek felruházása.** A miskolci izraelita nőegylet jóvoltából, mint minden évben, úgy ez idén is számos szegény iskolás fiú és leány kapott meleg téli ruházatot. Vasárnap délelőtt történt meg a ruhák kiosztása. A nőegylet vezetősége, élén dr. *Gross* Józsefné urnóval, a „Chevra Kadischa“ nagy termében gyülekezett, hol már előzőleg együtt voltak a felruházandó gyermekek is. Megjelentek a kiosztási ünnepélyen dr. *Gencsi* Samu hitközségi elnök, dr. *Ixel* Soma iskolaszéki elnök, dr. *Spira* Salamon hitszónok s még többen. Elkezdődvén a kiosztási ünnepély, dr. *Spira* Salamon intézett beszédet a gyermekekhez, buzdítva őket, hogy jó magaviselet, szorgalom s tanulás által igyekezzenek kiérdemelni azon sok jót, melyben részesülnek. Majd dr. *Ixel* Soma köszönte meg az izr. nőegyletnek, különösen annak elnökének dr. *Gross* Józsefné urnónek azon önzetlen buzgóságot, a melyet a szegény gyermekek érdekében most s mindenkor kifejtett. A ruhák kiosztása után a felruházott gyermekek nevében *Schlesinger* Ármán IV oszt. növendék köszönte meg a jótékonyt, melyben ő és társai részesültek.

inkább éheztem, csak otthon ne tudják, hogy hogyan élek . . . S most ez sincs. Elüldöztek tanítványomtól, elüldözött maga az anyja, mert becsületes akartam maradni, mert nem vettem szívemre azt, hogy férjét, ki rékem kenyeret adott, megcsaljam. Egy hét óta vagyok állás nélkül s azóta. — Isten tudja, hogy élek!

— Béla, emlékszik-e még, mikor mint gymnazista mit mondott nekem: »Mariska, ha nem feled el s úgy gondol rám, mint most, akkor én, ha kész ember leszek, eljövök magáért«. — Én még most is úgy gondolok önre, mint akkor, mikor apám halála után feljöttünk Pestre dolgozni, hogy meg tudjunk élni. Ismeri azon talányt: »Ha egyet kétfelé osztanak, lesz belőle kettő, ha kettőt összetesznek, lesz belőle fél. Egy öröm két szerető szív között kettős öröm, két bánat két szerető szívben csak fele bánat«. Nos, tehát én megosztom önrel örömem, ossza meg velem fájdalmát.

Az ifju nem tudott szólani, csak megragadta azt a gyászfátyolos kalapot tartó kezét s csókolta gyönyörrel; a leáldozó nap sugarai még egy utolsó fényt vetettek a kicsiny szobába, mintha mondanák: ha volt erőd eddig küzdeni, lesz ezután is, mert a fájdalom felétegy szerető szív fogja eloszlatni. . .

— **Esküvő.** *Matusz* József mezőkövesdi kir. aljárásbíró tegnap tartotta esküvőjét *Harangi* Margit urhölgygyel, *Harangi* Gyula nagybirtokos leányával.

— **Halálozás.** *Török* Józsefné szül. Gyurkó Vilma mezőcsáthi lakos f. hó 3-ikán, hosszas szenvedés után életének 80 ik évében elhunyt. Temetése tegnap délután 3 órakor volt a környék őszinté és általános részvéte mellett.

— **Tolvaj tanonc.** Mervó Dezső helybeli szücsmester nagyon rövid időközökben azt tapasztalta, hogy üzletének pénzeszközéből egyre-másra tűnnek el a tizesek. Hiába akarta megfigyelni a tettet, nem sikerült. A napokban végre sikerült elfogni a tettet, *Gyurkó* Mihály mező-csáthi születésű 16 éves tanonczának a személyében, a ki éjjelente álkulcs segítségével kinyitotta a forgóhid mellett levő üzletet és onnan a pénzkasszából rövid idő alatt 135 frtnyi készpénzt és 30 frt értékű árut lopott el. A vakmerő tolvajt gazdája feljelentette, mire a vizsgálatot *Bulyovszky* Gusztáv vizsgálóbi. ó a legerélyesebben megindította. Az egész ügyben mi csak azt tartjuk a legfűresábnak, hogy Debreczeni ház előtt és tőle 30 lépésnyire a forgóhidnál posztoló rendőrök ezeket az éjjeli üzletkinyitásokat sohasem vették észre. Méltán kérdezhetik a polgárok: hol van a rendőrség?

— **Drága pipadohány.** A magyar ember tudvalevőleg — szereti a pipát. Egy jó pipadohányt sokért nem ad s többre becsüli, mint akármily vastag pántlikás szivart. Ilyen nagypipás ifju *Illés* György debreitei lakos is, a kinek azonban most egy pipa dohány nagyon sokba került. *Illés* György ugyanis az apja szőlőjében dolgozván, bement a présházba s ott leheverevén a zsupszalmából levő fekvőhelyre, pipára gyujtott. Pipájából azonban a parázs a szalmára hullott s az, mikor *Illés* ismét kiment dolga után, tüzet fogott és lángra lobbant. A tűz áterjedt a tetőre is és a présházat elhamvasztotta. A gondatlanságból eredt tüzesetet feljelentették a bíróságnak.

— **Ekszerlopás.** *Veiszlovits* Sámuel óráskirakatóból *Juhász* János ládházai illetőségű fiatal suhanc péntek délután 12 darab aranygyűrűt lopott. A rendőrség a tolvajt elfogta s az ellopott tárgyak közül 6 gyűrűt, továbbá több zálogcédulát s körülbelül 6 frt készpénzt talált nála.

— **Pontos személyleírás.** A mai személyleírásos világban nem az utolsók közül való a következő sem:

Beállit a napokban a rendőrséghez egy szomorú alak; fia világgá ment, tóssék köröztetni.

— Milyen a termete? — kérdi a fogalmazó.

— Hát jóval kisebb, mint a tekintetes ur.

— Milyen a szeme?

— Mint a tekintetes uré.

— S az arca?

— Akkurátos, mint a tekintetes uré.

— Orra, szája?

— Ippeg, mint a tekintetes uré.

— Van-e valami különös ismertető jele? — anyajegy, lenese, szemölcs, vagy más?

— Szómmal ne vétsek, hát a tekintetes urnak van?

— **Mit vegyek karácsonyra.** A közeledő karácsony alkalmával nem kevés gondot okoz ez a kérdés mindazoknak, kik szeretteiket valamely igazán kedves ajándékkal akarják meglepni. A ki azt akarja, hogy e gondja elműljék, az keresse fel a „**Király Bazárt**“ (*Király utca, Lichtenstein féle ház*) bizonyára fog találni olyan tárgyat, mellyel igazi örömmel fog szerezni kedveseinek. A legkülönbözőbb játéktárgyak, dohány s irókészletek, fantasztikus dísz tárgyak, különféle szebbnél szebb kassetták egész tömkelegében lehet ott választani bámulatos olcsó árak mellett. A legpraktikusabb ajándékok egész tárházat találjuk a „**Király Bazar**“ külön karácsonyi kiállításában, a hol mindenki fellelheti a neki megfelelő tetszés szerinti ajándékot.

— **Egy jól érettségizett ifju.** kinek igen szép írása van s kitűnően rajzol, fogalmaz, bármimemű irodai alkalmazást keres.

— **Temetés és lakzi.** Semmi sem mutatja jobban, hogy a haló század utoljára járjuk és éljük, mint ez alábbi, városunkban szombaton végbemenő történet. Ifj. M. I. három hónappal ezelőtt temette el ifju, szép feleségét. Most másodsor akart nászolni s szombatra volt kitűzve az esküvője. Történt pedig, hogy pénteken reggel a férfi édes atyja M. I. helybeli lakos meghalt. Daczára, hogy ki volt terítve a halott és a testvérek kérték, halaszsa el az esküvőt és lakzit, a fiatal ember atyjának holtteste felett mégis megtartotta, majd másnap reggel kísérte a temetőbe. Bizony az idők jele.

— **Kéménytűz.** Szombaton délután a Kazinczy utczán levő pékműhely kéménye kigyuladt. A tüzoltó laktanyába azon telephon értesítés ment, hogy a Seper szálló ég. Képzeltetni, hogy a tűzorség minő apparátussal vonult ki. Az összes fecskendők, nagy tolótrák mind künn voltak, természetesen nem volt rá szükség, sőt a kéménytűzet is eloltották akkorra a házbéliek, mire a tüzoltók megérkeztek.

— **Figyelmeztetés!** F. hó 13-án és 14-én lesz már az osztálysorsjáték második huzása. A kinek még nincs sorsjegye, legjobban ajánlhatjuk, hogy előzékenységeről és pontosságáról országszerte ismert *Bánó* Gyula bankházánál (Budapest, VII. Erzsébet-körut 14.) rendelje meg. Egész sorsjegy 16 frt, fél 8 frt, negyed 4 frt, nyolczad 2 frt. A legszebb karácsonyi vagy újévi ajándék egy főnyeremény, tehát nyujtszon mindenki kezét a szerencsének.

— **Villamvilágítás.** Iszonyu felfordulás van most városunkban. A járdákat a munkások egész serege tördeli fel, hogy a kiasott utirányba lefektessék a villamvilágítást vezető kabeleket. Az egyik oldalon már megtörtént a lefektetés s most a másikon folyik a lázas munka. Persze a borzasztó felfordulásnak nem egy elővigyázatlan ember adta meg az árát. Igen sokan megfélekedtek a főuton levő árkokról és bátran lépkedve, ugy beleestek, hogy egy hétig is eltart, míg kiheverik a sérüléseket. Talán a főuton éjjelente nem ártana befedni az árkokat. Egyébként pár nap múlva rendben lesz és nemsokára megkezdhető lesz a villamvilágítás. A közönség tájékoztatására közöljük, hogy a házakba való bevezetés fehér, ezüstszürke, bordó és barna színű *esinórok*kal vagy burkolt aszfalttal futtatott *huzalok*kal történik. A czélnak mindakettő teljesen egyformán felel meg, az utóbbi azonban csaknem 80-90% kal olcsóbb. A vezeték lerakásáért járó munkadíj folyóméterenkint 20-50 fillér. Az árammérő óra bérlete 3-4 szobás lakásnál évenként 16 korona, nagyobb lakásoknál 20 kor., üzlethelységek általányt kapnak, illetve a bérlet alól felmentetnek.

— **Időjárás.** Próbáljuk a régi módon: mindig az ellenkezője teljesedett abban a 24 órában, ha időjárási jóslatba bocsátkoztunk. Falb után írjuk, hogy februárig nem lesz sem eső, sem hó, azután meg annyi csapadék lesz, hogy özönvíz helyett az árvíz pusztítja el a folyó menti városokat, községeket. (Hazudott már Falb ennél nagyobbakat is.)

x **Tea, rum, cognac, likör, borovicska, szilvórium, legtisztább spiritus, továbbá likör és rumessencia** legfinomabb minőségben legolcsóbban kapható *Szabó* Béla gyógyáru- és illatszert üzletében Miskolczon. 7-10

Mese egy ballerínáról.

— Bohóság. —

Olyan vagyok, mint a péklegény, vagyis nappal alszom, éjjel meg dolgozom. Ez ugyan távolról sem illik be költői hasonlatnak, ámde megnyugszom benne, mert igaz. Az igazság pedig — régi mondás — sohasem mutatkozik tetszetős formában.

Hát hogy el ne térjek tárgyamtól, újból főlemlitem, hogy éjjelenként szoktam irogatni. Ezen munkához pedig nem annyira tinta,

toll, meg papiros, mint inkább lámpavilág szükségeltetik. Tehát első kötelességem a szoba sötétségét az asztalomnál álló lámpával eloszlatni.

Az én lámpám valósággal korszakalkotó. Egy ballerina lóg ugyanis fehér tejüveg golyóbisán. Egy valóságos tánczó ballerina, keresztbe helyezett lábakkal, kecsesen a magasba tartott két karjával, lenge, fátyolos ruhában és piczi, fitos orrocskájával. Az én dróton fityegő ballerínám csak abban különbözik színházunk deszkáin a görög rabszolgában ugráló pályatársnőitől, hogy papirosból van. Szive azonban éppen ugy hiányzik, mint a husból való ballerínának.

Ez a ballerina az én muzsám. Ehhez irom én halhatatlan, némelyek szerint: halgathatatlan verseimet, rajta felejttem tekintetemet, ha ábrándozom, rája fujom a cigarett füstjét, mely kéjesen, kékesen lebegi őt körül, mint egy haragos istennőt a köd; és e sorok írása közben is csak őt bámulom.

De mi ez? . . . Minő varázs szállt meg egyszerre, mit látok az én tulajdon, nyitva tartott két szememmel? Valamely földöntuli varázs ez talán, mely elkábított egyszerre, hogy ily hihetetlen eseményt kell most átélnem.

A ballerina megmozdította jobb kezét, kikapcsolja nyakából a drótot és leszáll az asztalomra. Persze van annyi illemtudásom, hogy bájos meghajlását figyelmen kívül ne hagyjam.

— Isten hozta, liliputi kisasszony! szólok hozzá nyájasan és másfél perczig zengzetes bókokkal halmozom el.

— Hát mi járatban van? teszem hozzá késsőbb, a mikor tapasztalom, hogy nem nyitja fel csöpp száját. És még sok mindenfelét kérdezek tőle, de nagy bosszankodásomra nem felel, csak egyre hajlong. Két kezével szétterpeszti rövid szoknyáját és kedves mosollyal pukkedlit csinál.

No hát erre mód nélkül megharagszom. Mert a fehérség által nem hagyok magamból csufot üzni.

— Adta csókolni való mindenedet! csapok haragosan az asztalra, hogy minden megrezdül rajta, a megrémült kisasszony is. Legalább járjad el a czepperl-polkát, ha már egyszer néma vagy!

Alig, hogy kiejtém e szavakat, tánczra perdült a szegény. Taktusra keringte körül porcelán tintatartómat, miközben jobbra-balra hajlította derekát, fejét és két fehér karjaival elragadó mozdulatokat produkált előttem. Gyönyörködve néztem e bájos jelenetet, sőt talán most is báméskodnék rajta, ha ballerínám bele nem botlik gyufatartómba és föl nem borul. Főlemlitem, a megütött részeket megsimogattam és leültettem őt a hamutartó párkányára.

Ott ült az arasznyi jószág pihegő kebelével. Részvétellel tekintetem feléje és ő mosolyogva nézett rám vissza. Így ültünk egymással szemben, az Isten tudja meddig. Én álmatagon bámultam magam elé, meg is fedkeztem arról, hogy szomszédnőm van. A mint így ábrándozom, érzem, hogy nyakamba ugrik valaki és összecsókolgat.

— Hohó! az én kis ballerínám, kiáltok fel örömmel és arra a kellemes tudatra jutok, hogy bizony jó puha karjai vannak s arcának bársonyossága kéjesen melegíti arcomat. Csak türtem ezt a sok szeretetreméltóságot, mint a kutya, ha simogatják.

Hát nem is papiros-kisasszonynyal van dolgom! . . . Hamarjában én is megcsókoltam vagy százszor és — no igen és ebben a pillanatban egy hatalmas ütés csattant el vállamon.

Egy pajtásom vert föl álmomból, a kit azonnal és alaposan összeszidtam; hogy máskor csak azon esetben ébreszsen föl, ha hitelezőimről álmodom.

Még a szegény kis ballerina árával is tartozom.

INNEN-ONNAN.

× **Uj gyertya.** A régi világító eszközök, a mécs, a petróleumlámpa és gyertya még mindig erősen tartják magukat a modern világító eszközökkel szemben és úgy látszik, nem is akarnak engedni a jussaikból, mert folyton tökéletesednek. A világ legnagyobb (német) stearin gyára, a hol évenként csupán gyertya pakolásra 200 ezer márka értékű papírt használnak el, olyan gyertyát készítettek, a melyik üvegbura alatt, tehát levegő nélkül is erősen tud világítani, akár csak az izzó lámpa. Ennek a gyertyának az az előnye, hogy nem rontja a szoba levegőjét.

× **Le a kalappal!** Ezer s egyszer került már szoba az a kellemetlenség, a melyet a hölgyek színházakban, templomokban és egyéb helyeken rengeteg kalapjukkal okoznak. Es csak rendeletekkel sikerült itt-ott rábírní az asszonyokat arra, hogy a kalapjukat letegyék. Most egy francia pap rendeletek nélkül is keresztülvitte, hogy asszonyhívei kalap nélkül vegyenek részt az Istentiszteleten. Egy vasárnap a prédikációját a következő szavakkal kezdte:

— Arra kérném a hölgyeket, hogy vegyék le kalapjaikat, de nem teszem. Mert könnyen meghűthetnék magukat.

Ez az apostrofálás hatástalan maradt. A következő vasárnap így kezdte:

— Hölgyeink manapság úgy fésülik magukat, hogy kalap nélkül nagyon csunyak.

Ez már használt a nők jó része levette a kalapját. De azért a harmadik vasárnap ez következett:

— Azt hiszem, azért nem szereti minden nő a kalapját levetni, mert néhánynak hamis haja van és fél, hogy a kalappal együtt azt is leveszi.

Rögtön megszűnt a kalapviselés . . .

× **Éva almája.** Egy festő műtermét meglátogatja egyik barátja, hogy megtekintse új festményét. A jó barát szenvedélyes gyümölcsstermesztő s a mint meglátja az Adámot és Évát ábrázoló festményt, egyszerre fölkiált: „Nagyszerű! de . . . „Ugyan! Ugyan! mi a kifogásod, kérlek?” — szól a festő. Éva kezébe olyan almáját látok, melyet csak husz év óta ismerünk. Hogy jutott hozzá Éva már a paradicsomban.

× **A nátha ellen.** Az őszi fagyok és hűvösebb idő beálltával nagyon aktuális az az orvosság, a mit egy német tudós eszelt ki. Német tudós orvosoknak írja le Kerri dr. a nátha ellen használó gyógyszert a következőkben: A náthás ember öntsön kevés gabonapálinkát a tenyerébe és azt szivja föl az orrába. Eleinte égetni fogja az orrát, de aztán beáll abban a jótékony szárazság. Ha a nátha tünetei: izgekonyosság az orrban. tüszentési inger, nedvesség áll be, akkor ismételni kell e pálinka fölszívását. Harmadszori próbálkozás után okvetlenül elmarad a nátha.

× **Egyik ügyvéd a másikhoz.** — De már nem élünk meg, fiskálisból áll az egész világ. Többet mondok, barátom — szól a másik ügyvéd, — ma találkoztam azzal a lakatoslegényvel, a ki tegnap nyitott ügyvédi irodát. — Nem veszett meg? — Pedig

az úgy van; egy kollegám elvesztette tegnap az irodája kulcsát, s kénytelen volt lakatossal kinyitattani!

× **A kikapós férjek ellen** törvényt hoztak Amerikában, Ohio államban. E szerint azt a nős embert, a ki nős állapotát eltitkolva és legényembernek tetetve magát, udvarol egy nőnek, — száz dollártól háromszáz dollárig terjedhető pénzbüntetéssel vagy hat hónaptól két évig terjedhető fogház-büntetéssel sújtják.

× **A tengerek mélysége.** A Csendes és Atlanti óceán mélysége északon 8 és fél kilométer, az indiai óceán 6, az északi jeges tenger 5, a Földközi tenger 4, a Fekete tenger pedig 2 kilométer mélységű, míg a Balti tenger mélysége csak 427 méternyire terjed.

× **Egy hajszál hijja . . .** Tegnap este megkértem Berta kisasszony kezét; mondta valaki jóbarátjának. „Igazán? és megkaptad?” — kérde a másik. „Csak egy hajszálom mult, hogy nem.” De a kosár súlyát nagyban enyhítette az a gyöngéd mód, a melylyel kezembe adták. — Azt mondta ugyanis imádoztam, hogy szívesen hozzám jönne, ha sok pénzem volna, s kiváló jellem volnék, s ha szemeim két helyett barna volna, s ha göndör hajam volna, ha két ujjnyival nagyobb volnék, ha pályámon hírneves ember volnék és személyes kellemeikkel rendelkezném, s ha régi nemes családból való volnék, és neki mindig mindenben kedvére tennék, s ha soha nem dohányoznám s este ki nem maradnék és semmiféle egyetlen tagja nem volnék és nagylábon tudnék élni, nagy szolgálom tartanék és megengedném, hogy mamája is velünk lakjék és még sok más egyebet is, a mit már elfelejtettem. De ha csalódik is az ember, mégis jó elgondolni, „csak egy hajszál hijja volt, hogy tervem nem sikerült.”

× **Az ének és az egézség.** Érdekes tanulmányt írt egy külföldi orvos arról, hogy mennyire jótékony hatással van az ének az egézségre s ha igazak az adatai, úgy tagadhatatlanul a híres operaénekesek volnánk a leghosszasabb életűek. A hivatásos énekesek tüdeje egészen másképpen fejlődött ki, mint más közönséges halandóké, mert a folytonos énekgyakorlatok következtében sokkal több levegőt szívnak magukba. A németek tüdeje átlag egy lélegzésre 3222 köbcentiméter levegőt vesz fel; az észak népeinek tüdeje sokkal fejlettebb, mint a délieké. A legtöbb énekes tüdeje 5000, az énekesnők 4000 köbcentimétert szív be egyszerre. Gunz német tenorista képes volt egy hosszú Schumann dalt elénekelni egyetlenegy lélegzetvétellel. Az ember tüdeje átlag ötszáz köbcentiméter levegőt vesz föl közönségesen, tehát hetedrészét annak, a mit tüdeje elbir, ellenben az énekes, a kinek mélyebb a lélegzése s több levegőre van szüksége, többet szív be egyszerre s ez az oka annak is, hogy az énekesek és az énekesnők testtartása egyenes, mert tüdejük s mellkasuk tágul. Sokkal több vizet isznak és sokkal jobban, erősebben táplálkoznak az énekesek, mint az egyéb hivatásúak, mert több meleget és több nedvességet használnak fel ének közben. A külföldi orvos megfigyelései szerint ez ének a szó szoros értelmében testgyakorlat és testedés.

× **A kivétel.** Érdekes históriát közöl egy angol lap, mely egy művész és egy vendéglős közti kis intermezzóról szól. A híres Foote ugyanis Angolhonban utaztában betér egy vendéglőbe, ott megebédelendő. Midőn a vendéglőst számlájának kifizetése végett magához szólítja, ez kérde a művésztől, hogy az étellekkel meg volt-e elégedve. Foote meglepődötten így válaszol: Pompásabban ebédeltem, mint bárki Londonban. „Kivéve a polgármestert”, válaszol közbevágva a jó vendéglős. „Én — felelt Foote — senkit sem veszek ki.” „De a polgármestert ki kell vennie!” volt a vendéglős válasza, mire Foote boszankodva azt vágta oda, hogy

„neki mindegy és így a polgármester sem képez nála kivételt.” Az e tárgy feletti vita úgy elmérgesedett, hogy a vendéglős, ki e minőségében rendőrtanácsos is volt — a művészt a polgármester elé idéztette. „Foote ur — szólítja meg a tiszteletreméltó hivatalnok (ki a polgármester volt) — Ön fogja tudni, hogy ősz szokása és illeme szerint e városban a polgármester igen tisztelt személye mindenben kivételt képez és hogy ezt ön el ne feledje, ezennel egy schilling megfizetésében, ennek le nem fizetése esetében ötnapi elzárásban marasztalom el — tessék a kettő közt választani.” Foote látván, hogy kelepcebe jutott — hallgatással és azt egy schilling lefizetésével fejezte ki a felette kimondott ítélet elleni megvetését és e szavakkal távozott a rendőrség terméből: Ennél a vendéglősnél nagyobb szamarat életemben nem láttam — kivéve és itt tiszteletteljesen meghajolt — a polgármestert.

Színház, Művészet.

× **Betyár kendője** (péntek, december 1.) A legutóbbi időkben igazán nem lehet panasza a direktciónak a színház látogatottsága miatt. Estéről-estére telt ház van. Félárban pedig alig lehet mozdulni. Pedig az elmúlt heti repertoár nem is volt valami különösebb. De a mi volt, az elég jól ment. Ezen darab előadása ellen sincs nagyobb kifogásunk. Különösen, miután féláras is volt. *Markovits* Margit egy pár jelenetben jó volt, *Ragányi* Iza csinos Zsófi volt, a ki emellett kifogástalanul is játszott. *Tharaszovits* olyan rossz volt, mint soha egyébkor, de hát nem volt a neki megfelelő komikus szerepe. *Baghy* igen hatásosan játszotta Bandit. A kisebb szerepekben *Breznay*, *Ferenczy*, *Vihary*, *Molnár*, *Göndör*, *Bethleni*, *Latabár* és *Almássy* jók voltak.

× **Sulamith** (szombat, decz. 2.) Tizedszer adták, de már csak fél ház előtt. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy ez a szép zenéjű darab már lekerülhet végleg a műsorról, csupán csak figyelmeztetésül szolgálhat az igazgatóságnak arra, hogy pihentetni is kellene a darabot. Másrészt pedig kellő figyelem volna fordítandó arra is, hogy az előadások számának növekedésével ne rosszabbodjék az előadás és ne hagyassék ki abból semmi.

× **A görög rabszolga.** (vasárnap, decz. 3.) Ezt a negyedszeri előadást tekinthetjük méltán bemutatónak. Az első 3 estén alig volt közönség, most azonban zsúfolt ház nézte végig és tapsolt minden szereplőnek, a kiknek kétszer is meg kellett ismételnök a táncokat és éneket. A legnagyobb hatást a második felvonásbeli betét duette keltette, melyet ez alkalommal is alig győztek jární *Ferenczy* és *Csongory*.

× **Czifra nyomoruság.** (hétfő, decz. 4.) Ennek a darabnak színrehozatalával teljesen fején találta azt a bizonyos szöveget a direktció. Mulattatta azokat, a kik csak a czélből járnak a színházba és alkalmat és megfelelő themát nyújtott azoknak, a kik a kellemezt a hasznossal szeretik egybekötni. S nagyon helyesen járna el az intézőség, ha minden alkalommal lehetőleg ilyen régi jó darabokat tűzne műsorra. Az előadás elég jó volt. *Markovits* csak itt-ott volt jó, legfőképpen azonban igen szintelen volt. *Tharaszovits* elemében volt ez estén, ugyszintén *Abonyi* Aranka is, a ki talán még sohse játszott itt nálunk ilyen jól. Feltétlen dícsérettel adózunk *Szénessy* Jozefinnek. Hogy úgy mondjuk, remekül játszotta Mézesné szerepét. Sok tapsot is kapott, de megérdemelte. Máskor is adjanak neki nagyobb szerepeket. *Almássy* diskkrét Báina volt, ügyesen játszott, *Győre* karakteres Sodró volt, *Ferenczy* kitünő Madi Simi, a kit zajosan meg tapsoltak, *Breznay* mindvégig kifogás nélküli, bohémikus Csoma Bálint. *Molnár* is szépen játszott, *Latabár* ellen sem lehet nagyobb panaszkodni, dacára hogy több ízben tulzott.

Színházi levél.

Tek. Szerkesztő Ur!

Kelt levelem az vasuti raktárba, mivel, hogy most fát hordunk és nekem kell rá vigyázni hát itt irhatok, s mivel az szegény director ur nagy beteg nem kiabálhat rám, hát úgy lehet lopni az időt ahogy akarom. Én pedig ugysem szeretek a színháznál lenni, mivel vagy az Ferenczi ur vagy egy másik csinál valamelyes infamisságot velem.

Tegnap is, hogy lefekszem ebéd után (mivel ebéd után jólesik aludni) hát a mint alszom, csak érzem egyszer, hogy valami nagy meleg jön alollam, nézem, hát látom, hogy a szék alatt egy csomó szalma ég, fölakarok ugrani, de nem lehet ám, mert oda vagyok kötözve az székekhez, megijedtem persze, kiabálni kezdtem s akkor a Babi feleségem berohan, s a helyett, hogy kiségitene, hát még meg is püfölt, hogy aszongya vén bolond, muszáj neked lefeküdni, persze ő könnyen beszél, de kéne neki annyit járnai az irodába acontó czédulával mint nekem, tudom ő is elfáradna.

De hogy a Molnár urral is baleset történt, bár út nem kötözték oda, de ő is lefeküdt, és el is aludt pedig randevura volt meghíva, s mivel ő az ijeneke szokott szaladni, hát ügön elvult keseredve, hogy ő elaludt, hát egész este nem lehetett vele birni, s az Almásiné nacsága, meg is haragodott rá, a miért az vendéglőben is olyan szótlan volt, de mikor aztán az Rátouyi nacsága is megérkezett az vacsorához, hát hamarosan elfelejtette az bánatot, s olyan jó kedvű lett, hogy aszongya valamennyi asszonyt szerette volna megcsókolni, nolám, ilyen az Molnár ur!

De hát az Csongori nacságának is ugyan csak szép sikere volt ám az Görög rabszolgában, de nem is csoda ám hiszen pestre jart föl tanulni, s oda haza is annyit gyakorolta, hogy az Casztor kutya is járja ám már az utcán. Dehát mégis csak igaz, a mit a Csongori nacsága mond, hogy tánczba van csak a művészet, de tud is ám úgy tánczolni, hogy az multkor mikor adtuk azt a Görög rabszolgát hát megkértek, hogy adjak fel egy csokrot a nacságának oda is álok a létrára hogy feladjam, de egyszer csak az nacsága olyan tüzesen kezd tánczolni hogy én vén létemre is bele izzadtam, s egyszerre forogni kezd velem a világ, s addig forgott, addig forgott, míg én lefordultam s bele fordultam a nagy dobba, s az meg kiszakadt. Mikulás ur legnagyobb öröme, nem is szolva én rollam, kinek az oldalbordája érzi ugyancsak eme táncznak a művészetét.

De most már sietek az fát haza liferáltatni, ugy nem irhatok többet.

Maradtam a szerkesztő ur alá-
zatos szolgája

Joseph,

szereposztó és akontóhordó.

Irodalom.

** Az Országos Eötvös-Bizottság, a mely azt a nemes czélt tűzte maga elé, hogy a Tanítók Háza javára diszkiadást rendez báró Eötvös József összes munkáiból, serényen dolgozik már azon, hogy a mozgalmat országossá tegye. Nehány nap mulva szétküldi az előfizetési felhívást, illetve az aláírási ívet a művelt Magyarország minden faktorához, hogy kiki a maga körében híveket szerezzen a szép és hazafias eszmének. A bizottság

melynek élén *Wlassics Gyula* közoktatásügyi miniszter, *Jókai Mór* és *Beöthy Zolt* állanak, megalakulása óta sűrűn kapja az ország minden részéből az érdeklődő leveleket, a mi azt bizonyítja, hogy általános visszhangra talált a mozgalom áldásos intentiója. Hisszük is, hogy egyesületeink és intézeteink — nem is szólva a tehetősök osztályáról, a mely meg fogja ragadni az alkalmat, hogy a kulturának és az irodalomnak együttes szolgálatot tegyen — lelkes társai lesznek a propagandában az Országos Eötvös-Bizottságnak, a mely a munka kiadásával a magyar tanítók és tanárok sorsán óhajt lendíteni. Minden érdeklődő, a ki előfizetési ivre reflektál, és ilyet véletlenségből nem kapott, forduljon ezért az Országos Eötvös Bizottság irodájához, Budapest, Szentkirályi-utca 47. sz. mely kész örömmel teljesíti kívánságát.

Tanügy.

* **Értesítés.** A miskolci áll. polgári iskolában a *magánvizsgálatok* decz. hó 15-én (reggel 8 órakor), a felső kereskedelmi iskolában pedig december 18-án lesznek. Ugyanekkor lesznek a magántanulók javítóvizsgálatai is. — Mindazok, a kiknek engedélyök van, a nevezett napokon reggel 3/4 8 órakor jelenjenek meg írószereikkel ellátva hivatalos helyiségben. Miskolcz, 1899. december 1. *Gálffy Ignác*, igazgató.

* **Tanítóbeiktatás.** A heő-csabai görög katolikusok ujonnan rendszerezett iskolájukba megválasztott tanítót, *Demjanovits Gyula*, volt rudlói tanítót tegnapelőtt iktatták be ünnepélyesen állásába. Elkeseredett harczok eredménye volt ez és így nem csoda, hogy a beiktatás egész ünnepélylő lett. A beiktatás után társas vacsora volt, a melyen *Szojka Tivadar* világi elnök magas felköszöntőben a villongásokat és az új iskola keletkezését vázolta.

Egyletek és multságok.

< **A róm. kath. nőegylet,** eltérőleg a szokásos bálaktól, az idei farsangi szeziónban, január 13-án *szecessiós jelmezbált* rendez. A bálbizottság élén dr. *Tarnay Gyuláné* elnök buzgólkodik a mindenesetre fényesnek ígérkező est sikerén, a rendező bizottság elnökei *Bottlik József* és *Martin Károly*.

< **Karácsonyfa-ünnepély.** A róm. kath. nőegylet által évente rendezni szokott gyermek-felruházási és illetve karácsonyfa-ünnepély ez évben f. december hó 16-án lesz a vármegyeháza nagytermében.

< **A miskolci terménycsarnok népszerű estélyeinek** ez idejű sorozatát a folyó december hó 16-án, szombaton este tartandó multsággal nyitja meg; külön meghívók nem küldetnek, de tagok által bevezetett vendégeket szívesen látnak.

< **A miskolci mezőgazdák társas egylete** kebelében és védnöksége alatt egy *daloskört* szándékoznak alakítani, e czélból *Csorba József* elnök f. évi december hó 9-ikére, szombaton délután 3 órára az egylet helyiségében akkor tartandó közgyűlésre az egylet tagjait, valamint a még nem tag gazdákat és a földművelő ifjuságot meghívja.

Törvénykezés.

§ **Az új bünvádi eljárás.** Az 1900. év január 1-je nevezetes nap a magyar igazságszolgáltatás életében. E naptól kezdve a bűnösök sorsa nem egyedül és kizárólag a bírói kar kezébe van letéve s nem egyedül a büntető törvénykönyv §-aitól függ, de lényeges faktor lett a döntésnél, a bűnösség kimondásánál a független polgárság élő lelkiismerete. Nem volt s nem lehetett a magyar bírói kar ellen ezideig sem kifogás; pártatlanság, igazságszeretet jellemezte mindenkor őket, de mégis, mivel a bűnösség kimondásánál első szempont mindenkor az volt, hogy mit mond a büntető törvénykönyv, nem volt

és nem lehetett az alaki és anyagi igazságnak mindenkor érvényesülni. Ugy mondják, hogy az igazság abszolút mindenkor egy és ugyanaz, viszont azonban — ha valahol, úgy ép a bűn elkövetésénél, helyesebben annak megítélésénél igen előtérbe lép az „Si duo faciunt idem, non est idem” — vagyis ha ketten egy és ugyanazon bűnt követik el, a büntetésnek nem kell és nem szabad egyformának lenni, hiszen a büntettek indító oka sohasem volt és lehetett ugyanaz. Igaz, eddig is figyelembe vették „az előzmények” czim alatt, de ez csak a büntetés kiszabásánál és nem a bűnösség kiszabásánál jött tekintetbe. A jövőben minden büntett fölött esküdtek ítélenek. Esküdt minden feddhetetlen jellemű, büntetlen előéletű polgár, a kinek ítéletét nem kormányozandja semmiféle §. jogszabály — az ő ítéletük kimondásában tehát az igazság alaki és anyagi tekintetben érvényre jut — mert ítéletük egyetlen korlátozója: a lelkiismeret. Ítéletüket nem tartoznak megindokolni, s nem vonhatók érette felelősségre. — Igaz, hogy az esküdtbírói kötelesség újabb terheket ró az illető polgárok vállára, de ez a kötelezettség vagy áldozat olyan elenyésző ahhoz az erkölcsi haszonhoz képest, mely a közre háramol, hogy aligha akad egyetlen magyar polgár, ki ne örülne — e miatt — az új bünvádi eljárásnak.

Ha valaki veszít vele — az a magyar sajtó, mert az új eljárás folytán egy s némely megszorítást fog érezni és mégis nem mulik el nap, hogy a sajtó ne referálna örömmel az életbe léptetést megelőző intézkedésekről. — Az életbeléptetést előkészítő intézkedések már nálunk is megtörténtek, nevezetesen már meg van állapítva az 1900. évi esküdtbírói rendes és helyettes tagjainak névsora. A miskolci kir. törvényszéket készen találja tehát az új eljárás.

Közgazdaság.

+ **A miskolci kereskedelmi és iparkamara** folyó december hó 11-ikén, hétfőn tartja ez évi utolsó ülését. Ez az ülés mintegy jubiláris ülés is lesz, a mennyiben a miskolci kereskedelmi és iparkamarát épen 20 év előtt állította fel az akkori kereskedelmi miniszter, és ez idő óta állandóan *Radvány István* az elnök. Az ülés napirendje következő: 1. Elnöki előterjesztések. 2. Irodai jelentés. 3. A keresk. m. kir. miniszter leirata *Sajó-Szentpéter* község *helypénzdíj-szabásának* véleményezése iránt. — 4. U. annak leirata, a *vasárnapi munkaszünetnek* a *sütőiparban* való szabályozása ügyében. — 5. U. az, *vasárnapi munkaszünet* ügyében véleményyt kér. — 6. U. az, *részletfizetésről* törvényjavaslatról véleményyt kér. — 7. U. az, *megrendelések gyűjtésének* (ipartörv. 50 §.) szabályozásáról szóló törvényjavaslatról véleményyt kér. — 8. Szegedi kamara átírat *tanszerek árusításánál* visszaélés ügyében. — 9. Soproni kamara a *telefon használati díj leszállítása* iránt. — 10. Kolozsvári kamara, a kamarai tagok és tisztviselők vasuti kedvezménye iránt. — 11. Nagyvárad kamara, a *képes levelezőlapok* postai helytelen kezelése ügyében. — 12. Győri kamara, a *kar-tellek* törvényhozási szabályozása iránt. — 13. A kis kereskedők országos értekezletének kérelme a *kereskedők szeszessital* árusítása ügyében. — 14. A hazai vasgyáraknak a *vasérc kivitel* korlátozása ügyében beadott kérelme. — 15. Esetleges indítványok.

+ **Borsodvármegye állategészségügye:** *Sertésorbáncz:* egri j. A.-Ábrány 19 u., miskolci j. Besenyő 1 u., Szirma Bessenyo 6 u., *Sertésvész:* egri j. Mező-Keresztur 1 u., *mező-esáthi j.* Emőd 1 u., Heő-Keresztur 1 u., Poga 1 b., S.-Örös 1 u., Tisza-Keszi 1 t., miskolci j. Heő-Csaba 1 t., *ózdí j.* Nádásd 7 u., Sajó-Várkony 1 u., Sánta 9 u., *Szendrói j.* Dövény 8 u., Finke 2 u., *Szent-péteri j.* Bánfalva 2 u., Felső-Barczika 1 u., Vadna 1 u., Visnyó 5 u. Összesen 16 község, 43 udvar.

Nyilt tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Szerencsétlen véget ért fiam, néhai Kiss Károly csak rövid időn át volt biztosítva a „Generali“ biztosító társaságnál, mely társaság a leggyorsabban és minden levonás nélkül kifizette a biztosítva volt 6000 koronát, habár a biztosítási feltételek szerint nem kellett volna kifizetnie; tehát nem mulaszthatom el úgy a nevezett társaságnak, különösen pedig annak miskolczi főügynöke, Neuman Adolf urnak forró köszönetemet ezuttal is nyilvánítani.

Özv. Kiss Károlyné.

Felhívás.

Üzletemet beszüntetvén, felkéretnek mindazok, kik ellenem netán követeléssel bírnak, hogy annak kiegyenlíthetése céljából nálam jelentkezni sziveskedjenek.

Tisztelt vevőimet pedig felkérem, hogy nálam lévő számlájukat postautalvánnyal vagy pedig f. é. december hó 31-ig volt üzlethelyiségemben saját kezemhez kifizetni kegyeskedjenek.

Dancz József.

Nyilvános köszönét.

Hosszu éveken át fennállott üzletemet eladtam, kötelességemnek tartom ez uton mély köszönetemet mindazon jó ismerőseimnek kifejezni, kik üzletem fennállása alatt engem támogatni, jóindulatukban részesíteni kegyesek voltak.

Mély tisztelettel

Dancz József.

Hirdetmény.

A Nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszteriumnak 12391/VI. a. 899. sz. a. kiadott magas rendelete folytán figyelmeztetik a közönség, miszerint a tudomására jutott ragályos betegségeket, különösen a „Pestis“ vagy pestis gyanus eseteket az 1879. évi XIV. t.-cz. 7. §-ában, illetve az 1879. évi XL. t.-cz. 99. §-ának 2-ik bekezdésében kiszabott szigorú büntetés terhe alatt a rendőrkapitányi hivatalnak késelem nélkül bejelenteni tartoznak.

Akinek pestis vagy pestis gyanus eset jut bármily módon tudomására, — azt élőszóval, postai vagy telefon útján haladéktalanul köteles a rendőrkapitányság tudomására juttatni. Különös gond lesz fordítva a hatóság által a Bukovinából, Galicziából és Oláhországból érkező utasok, munkások és mesterlegények egészségi állapotára a ezek esetleg megbetegüléseinek eltitkolása hasonló szigorú büntetést von maga után.

Miskolcz, 1899. december 1.

Lukács, r.-kapitány.

VASUTI MENETREND.

— Érvényes 1899. október 1-től —

A vonatok **érkeznek** Miskolcra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Dél előtt	6	54	T.sz.v.	Forró-Encséről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szerencséről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
Dél után	10	45	v. v.	Fülekről
	10	57	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	2	—	sz. v.	Budapestről
Este	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	5	57	sz. v.	Fülekről
Este	6	20	gy. v.	Budapestről
	7	49	v. v.	Tornáról
	11	50	T.sz.v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Dél előtt	3	30	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
Dél után	11	09	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	v. v.	Budapestre
Este	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
Este	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
Este	6	37	gy. v.	Kassára
	6	50	sz. v.	Fülekre

Egy utcza,

külön bejáratu, butorozott szoba

minden órán kiadó.

Egy jó zongora eladó.

— Bővebbet a kiadóhivatalban. —

11595. sz. 1899. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A miskolczi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a tiszáninneni ev. ref. egyházkerület pénztára végrehajtónak Bóta Gázi Gáspár végrehajtást szenvedett elleni 200 frt követelés és járuléka iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén levő I. a. balatoni 117. sz. tkvben A. I. 1—3. r. 57., 58., 59. hrsz. ingatlanokra a végrehajtási törvény 156. §-a alkalmazásával 412 frt.

II. a. balatoni 630. sz. tkvben A. I. 1—15. r. 307/a 437., 466., 475., 484., 526., 567/a 602., 633., 667., 676., 752., 782., hrsz. ingatlanokra 354 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az **1899-ik évi decz. hó 21-ik napjának d. e. 9 órája** Balaton községházánál megtartandó árverésen a kikiáltási árón alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi okt. 17-én, a kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tvszéki bíró.

Tanonczul

felvétetik egy 12—14 éves
— jó házból való fiu. —

Előnyben részesül, a ki a német nyelvet bírja.

MERVÓ DEZSŐ

szücsmesternél

Széchenyi-utcza 32. szám.

Eladó ház.

Kishungad-u. 43. sz. **ház**

nagy kerttel

szabadkézből eladó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonosnál.

V. 658/7. sz. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LV. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járásbírósp. II. 245/3. 898. számú végzése által Schwarz Ede miskolczi kereskedő cég javára Nagy Varró István szilvási lakos ellen 233 frt 50 kr. tőke, ennek 1898. évi április hó 24. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 64 frt 92 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 484 forintra becsült házi butorok, ágyneműek, tisztabuza, egy pár jármos ökör, sertés és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 658/7 sz. 1898. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szilvás községében alperes lakásán leendő eszközzésére **1899-ik év december hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentpéteren, 1899-ik évi december hó 3-ik napján.

Pótinceza Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon **diszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.** Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitünő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatásu a test bármínemű csuzos bántalmái, u. m. **köszvény, csuz, reuma, ischiás, astma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésuél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást

5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerertárában, Király-utcza 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszerertárában, Váci-körut 17. szám. — Ugy szintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerertárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznel
S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. Ugy szintén **Miskolczon: Rácz Jenő, Baruch Gyula, Kellner Sándor, Szabó Béla és Balog József** gyógyszerészeknél.

Az AMERIKAI ÁRUHÁZ

Városházter 1. MISKOLCZON (Breuer-palota)

Szenzációs olcsó árak mellett

megkezdte

karácsonyi kiárusítását.

Minden egyes cikk mélyen leszállított áron árusítatik, miről alanti árjegyzék némi tájékozást nyújt.

Legalkalmasabb karácsonyi és ujévi ajándékok.

Női, férfi és gyermek fehérneműek gyári raktára.

1 tuczat színes szélű zsebkendő 80 kr.

1 tuczat színes szélű francia Batiszt zsebkendő 1.40.

1 tuczat tiszta czérna vászon zsebkendő 2.20.

Futó-, fali és szoba-szőnyegek mélyen leszállított árakban.

65 cm. széles futószőnyeg

1 méter 24 krtól kezdve.

90 cm. széles futószőnyeg

1 méter 58 krtól kezdve.

Finom pamutvászon

1 vég 30 rőf csak most 3.20.

Rumburgi pamutvászon

1 vég 30 rőf csak most 4.50 kr.

Valódi rumburgi vásznak

nagyszerű minőség, 1 vég csak most

14-16-21 frt.

Ing-blousok, miderek, keztyűk, női- és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókellékek legolcsóbb árakban kaphatók.

Egy teljes ruhára:

Jó mosó Levantin

csak most 96 kr.

8 méter jó mosó angol Barchet

csak most 1.30.

8 méter francia piké Barchet

csak most 1.82.

8 méter angol zefir

csak most 1.98.

6 méter legujabb divatu kelme

csak most 1.75.

6 méter legujabb divatu kelme

csak most 1.92.

6 méter gyapju kelme

csak most 2.46.

120 cm. széles selyem Brokat kelme

csak most 3.10.

Dupla széles divatkelme méterenként 24, 26-28 kr.

120 cm. széles divatszövetek méterenként 45, 62, 76 kr.

Divatos jó mosó angol barchet gyönyörű kivitelben méterje 16 kr.

Francia mosó flanel

kiváló szép mintákban, legjobb minőségben méterje csak most 35 kr.

Jó mosó Levantinok

méterenkint 15, 18, 22 kr.

Brünni női posztó, angol kosztüm kelme, — fekete gyapju és mohárszövetek nagy választékban.

Csipkefüggönyök 1 m. széles méterenként 22, 28, 30, 38,

42, 50 kr.

Finom szövetfüggönyök

1 ablakra 1 frtől kezdve.

Ágyterítők egész garnitúra

4 frttől kezdve.

Legnagyobb választék! * Verseny nélkül! * Pontos kiszolgálás!

AMERIKAI ÁRUHÁZ (Breuer-palota).

Vidéki rendelvények legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.

18-30

ROSENBERG GYULA

női divatárúházában

raktárainak túlhalmozottsága miatt **decz. 1-től deczember hó végéig**

nagy karácsonyi kiárusítást

rendez és pedig következő mélyen leszállított árak mellett:

Jó ruha szövetek minden színben mt.-je 26 kr. 120 cm. széles divat kelmék 40 kr. s feljebb. 120 cm. fekete mintázott mohair kelmék, legujabb minták 75 kr. és feljebb.

Valódi francia tiszta gyapju flanel ezelőtt 1 frt, most 45 kr.

Jó női posztók fekete, tegetthof, szürke, barna és zöld színekben 90 cm. szélességű 45 kr. méterje.

120

65

Divatos jó mosó barchetek 17 kr. méterje.

Legjobb mosó tennis flanel 18 kr. és 20 kr. méterje.

Mosó flanel piros és más színekben 26 kr. méterje.

Levantine uj csinos minták 15-20-25 kr. méterje.

Gyapju Voil de lain minden színben 28 krtól kezdve.

Valódi Lyoni tiszta selyem foulard méterje 80 kr.

Lyoni fekete mintázott selyem egész ruhákra 85 kr. és feljebb.

Csíkos és koczkás finom tafetta selymek blousokra, méterje 90 kr. és feljebb.

Angol bársonyok a legdivatosabb színekben blousokra és egész ruhákra méterje 58 kr. és feljebb.

Különös figyelmébe ajánlom mélyen tisztelt vevőimnek a **maradék osztályomat**, a hol blousok, egész ruhák és aljakra alkalmas finom ruha szövet maradékok fél árban kaphatók!

Minden egyes maradékon a legolcsóbb szigorúan szabott ár, számban fel van tüntetve, miáltal a túlkövetelés ki van zárva.

Szenzációs alkalmi vásárlások!

— Karácsonyi és ujévi ajándékok —

ROSENBERG GYULA

Vászon, szőnyeg és fehérneműek nagy áruházában (Szinház épület)

következő cikkekből:

1 tuc. színes szélű zsebkendő legjobb mosó 85 kr.

1 tuc. színes beszövött széllal férfi zsebkendő tiszta vászon 1.60.

1 tuc. női angol battist zsebkendő divat színekben 1.50-1.60.

1 tuc. valódi francia battist zsebkendő 2-3-4-5 frt s felj.

1 kávés teríték 6 személyes jó mosó 1.20 kr.

1 " " 6 " tiszta len 1.60 kr.

1 " " 6 " " " ajour szegélylyel 3-4

5 frt és feljebb.

1 fehér tiszta len damast teríték, valódi szépeességi nagy asztalkendővel 3 frt.

1 vég 23 M. pamut rumburger vászon 3.40 kr.

1 vég 3/4 széles Imite vászon hazai gyártmány, női fehérneműekre 4.40 kr.

1 vég 1/4 Rosenberg Creasz, minden vevőtől elismert, legszebb, legtartósabb vászon minden női fehérneműre legalkalmasabb 5.50.

3/4 szélességben 6.50.

1 vég Kaiser Schiffon 5.50.

1-7

1 vég legfinomabb „Concordia“ Chiffon 6 frt.

Fehér chiffon alsók széles himzett volanttal 2-3 frt.

Férfi alsó nadrág Schroll-féle coperből 80 kr., 1 frt, 1 frt 20.

Tunis függönyök 1 frttől kezdve, ágyterítők egész garnitúra

4 frttől kezdve.

Valódi Persa, Smyrna, Axminster, Wellvet és Tapestry szőnyegek minden nagyságban. Tapesztry kész női, férfi és gyermek fehérneműek, harisnyák, selyem, cloth, luster szoknyák és kötények, valódi Rumburgi, Creasz, Hollandi és Irrhoni vásznak, czérna, battist zsebkendők, vászon, damast és bolyhos törülközők, kész ágyhuzatok, himezve vagy ajournal, utazó és koci takarók, ágy és fali szőnyegek, angóra szőnyegek, asztalfutók, tabletek, stb. stb. **rendkívüli olcsó, szabott árak mellett.**